

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

25. De Magorum dæmonomagia, homin[em] in pauperes liberal[em] non
posse à magicis sortibus offendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

confusus fecisse perhibetur. Nam iuualecens fame, misit pueros suos cum equis & pueris, per vicinas sibi ciuitates, ut eos qui in inopia vexabantur, sibi adducerent. At illi equites, cunctos pauperes quotquot inuenire potuerunt, adduxerunt ad domos eius. Ibi que conper omne tempus sterilitatis pascens, ab interitu famis exemit. Fuereque, ut multi avari amplius quam quatuor millia promissum dederunt. Adueniente autem ubertate, ordinariis eorum euectione, vnumquemque in locum suum restituit. Post quorum discessum, vox ad eum à cælis lapsa peruenit, dicens: Ecdici, quod tibi rem hanc, tibi & semini tuo panis non defuit in sempiternum, eò quod obediens verbis meis, & famem meam refectio pauperum satiaueris. Quem Ecdicum miræ velocitatis fuisse, multi commemorant. Nam quodam vice multitudinem Gothorum cum decem viris fugasse perscribitur. Sed & sanctus Patricius Lugdunensis Episcopus, simile huic in ipsa fame populis prestisse perhibetur beneficium. Exstat enim hodieque apud nos beati Sidonii epistola, in qua eum declamatoriè collaudat.

Ioannes Bodinus libr. 3. cap. 1. De Magorum Lemania, hominem in pauperes liberalem non posse à magicis sortibus offendi.

CAP. XXV.

Recenset Ioannes Bodinus modos quosdam ad sortes magicas præuertendas. Ut, inquit,

inquit, mala hæc possint vitari, legē Dei sapē
 oportet prædicari, metum eius summis, me-
 dis, infimis inculcari, & ante omnia fidem in-
 comprimi: nam si Dei maximi, terribilis, &
 omnipotētis nomen bona fide ab homine ti-
 more Dei, pronūciatum, diabolorum & Ma-
 gorum propellit turbas, (vt sæpenumero vsu-
 risse ante demonstrauius,) quantò magis
 cum spes erit procul fugiturum, si prædicari,
 legi, promulgari, & sermonem haberi de lau-
 dibus operibusque Dei audierit? Si deinde
 blasphemiam, impietas & cōtumeliā in Deum
 crepab. tollantur. Alterum quoque remediū
 est, vt neque à Sathana, neque à Sagis vlla ra-
 none metuamus: nā Deo fit iniuria, cūm dia-
 bolus metuitur. Itaque non rarò compertum
 est, & quotidie eernimus, non posse ei nocere
 Sagam, qui accusat ipsam, aut proculcat pedi-
 bus, cūm sagam esse nouerit. Alium prætereā
 modum confiteatur sagæ, cūm aiunt hominē
 in pauperes muniſicum, non posse à Magicis
 sortibus offendi, quamuis alijs in rebus vitio-
 sum. Scribit V Vicius li. 4. cap. 10. V Vertamas
 moniales in, Hornensi comitatu amplius tres
 annos à malignis spiritibus fuisse vexatas, at-
 que hanc occasionem inter alias fuisse obser-
 uatam, quod libram salis Sagæ cuidam vetulæ
 (quam Sagam nesciebant esse) hac lege com-
 modauerant, vt libras tres post duos menses
 redderet, quod effecit Saga: tum micæ salis à
 monia-

monialibus in monasterio inuentas esse, & b
 pfas eodē momento à spiritibus malignis ob
 sessas, neque tamen hæc sola fuit occasio, sed
 eum de vitijs permultis famosæ essent, præ
 præterea fuisse compertum, eas loco rogata
 da elemosynæ scænis pauperibus impendit.
 Atque hæc causa est cur Magi, quibus sathana
 na aut malè faciendi, occidendi, & veneno
 homines pecoraque tollendi imposita est ne
 cessitas, aut dira indefinenter patienda, sath
 micis quos vlescantur caruerint, mendicant
 elemosynam, & si qui facultate præditus
 negauerit, periclitatur ab eis, si Magum esse
 nesciuerit. Non enim amplius Magus in quibus
 quam potest, quàm in eum qui stipem exigit
 homini, quem Magum esse nouerit. Quin et
 cauendum est, ne ijs detur, quæ vulgi sermone
 Sagæ feruntur esse: qui autem Magos esse iudic
 rans stipem non dederit, is offendi periclitat
 bitur, vt pæsa pæ compertum est. Sic cum in
 magnis conuentibus esset in Paderborni anno
 D. LXVII. inter vicarios procuratoris gene
 ralis meas partes agens, accepi duos Magos
 squallidos egentesque ad prædium domini
 stipem postulauisse: ea recusata iniecerunt for
 tes, & domestici omnes in rabiem alti ebue
 runt furiosi: non quod hanc ob causam Deus
 illos potestati Sathanae Magorumque adminis
 tratorum eius tradiderit, sed quia (vt erant im
 probi & immisericordes erga egentes) Deus
 noluit.

non conceperat de ipsis misericordiam. Scri-
pta enim elemosynam appellat Zoedaka,
id est iustitiam, & pro eo quod est, Date elec-
mosynam, ait, date iustitiam, quia hæc præ ca-
teris ex improbo iustum facit: quo pertinet il-
lud scripturæ: Eleemosyna liberat à morte.
Hæc Bodinus. Sanè illos qui in pauperes bene-
fici sunt & liberales, à multis malis & periculis
inimicorumq; insidiis immunes fore, quin &
multis beneficijs à Deo afficiendos, etiam in
hæc terra propheta regius diuino spiritu affla-
tus, illis polliceri videtur, dum ait: (Psal. 40.)
Deus qui intelligit super egenum & paupe-
rem, in die mala liberabit eum Dominus. Do-
minus conseruet eum, & viuificet eum, & bea-
tum faciat eum in terra, & non tradat eum in
manum inimicorum eius. Dominus opè ferat
illi super lectum doloris eius, &c. In quem lo-
cum D. Augustin. Erige, inquit, oculos in hæc
promissa Christiana fide, non te deserit Deus
in terra, & aliquid promittit in celo. Promis-
sionem habes vitæ præsentis, & futuræ.

*Secundum Sulpicium libro de vita S. Martini cap. 21.
D. Martinus cum pauperi chlamydis sue partem
dedisset, nocte sequenti Christum ea vestitum
conspicit.*

CAP. XXVI.

Vulgatum quidem est, sed non vulgari
laude dignum, quod de D. Martino E-
piscopo Turonico in pauperes liberalissimo
Sulpi.